

Rád by som sa spolu s ďalšími čitateľmi zamyslel nad ľudským úsilím (seba)vzdelávania, poznávania a rozvíjania nielen rozumových schopností, či už myslenia (kognície)..., ale aj schopností presahujúcich tento všedný rámec.... v kontexte novosti a inovácií prítomnosti.

Viem, že i môj rámec súčasného porozumenia, poznávania a skúseností je obmedzený priestorom a časom hmotností, v ktorom prebieha i prežívanie mňa, ľudského ducha, hľadajúceho pohyb a živosť, novosť a vývoj vo vzťahu k Životu samotnému, ktorý sa tu prejavil a prejavuje v pôsobení Ducha, Lásky a Čistoty a volá ma (aj napriek môjmu zlyhaniu) svojím živým Slovom Domov, do Raja.

Tú NOVOSŤ nesie aj názov „ukazovateľa a objasňovateľa“ Cesty „NOVÉ Posolstvo Grálu“, ktoré nie je len nové tým, že v takejto podobe ho tu ešte nik nepriniesol, že rozširuje i Posolstvo syna Božieho, ale je NOVÉ zakaždým, keď ho beriem do rúk a „čítam“ z Neho svojím duchom a nachádzam v tom Ducha PISATEĽA a v kontexte „života a žitia v prítomnosti“.

„Čo hľadáte? Aký si, človeče..., hľad', čo ti prospieva, čo mám robiť, aby som vošiel do nebeského kráľovstva, , stvorenie, svet, hrubohmotnosť, jemnohmotnosť, vyžarovania, zákony Ducha, ... schopnosti ducha, predný a zadný mozok, čnosti, pohlavná sila, svetlé nitky, ... svetové dianie, reč Pána, vidíš smietku v oku, záchranná túžba ... Syn Človeka, a ...SÚD! Všetko musí byť NOVÉ...“

No je tu teraz i otázka na inú „novosť, či novoty“ v prítomnosti, na tzv. kreatívne inovácie ako trendu a pohybu smerovania v školstve, priemysle, ekonomike a iných rezortoch, v ktorých a pre ktoré dnes „obetujeme“ skoro celý svoj čas... v práci a pre prácu ... i živobytie

Je „doba“ tekutosti práce, rôznych zmien v kadečom, doba akcií a projektov, doba rôznych konceptov, metód, modelov a stratégií, doba konzumu, zábavy, divadla, športových, umeleckých, kultúrnych a vzdelanostných atrakcií a prispôsobovania sa – doba tzv. flexibilnej plasticity, kde zrazu účel posväcuje prostriedky a technológie.... no s vytratenou snahou po zmysle ... a bez pohľadu upreného Nahor – ku cti Božej.

Rozplývanie len „doširoka“ , v inovatívnej, či inovovanej „nirváne“ ... najlepšie v individualizovanom stave sebavyžitia po „úspešnou sebakoučingu“ a potešenia, že nie som v tom len sám, ale „celý náš tím“, a aj ten sa rozvíja rozvíjaním individuí... no (asi už) bez živého ducha.

Nikoho však neodcudzujem, ani sám „v tom iný nie som“, len vidím, že tá ŽIVÁ NOVOSŤ z Posolstva, o ktorú mi tu ide, v tom „novom“ akosi nie je.... “, v „prítomnosti“ je len „inovácia“ ako obyčajná zmena vonkajšej formy, za ktorou sa skrýva „nadutosť ľudského ja“.

Zmienim len „aktuálny“ koncept Industry 4.0, plus internet vecí, umelá inteligencia, neurónové siete, strojové samoučiacie učenie, 5G siete, rôzne „vzdelávacie“ a mediálne technológie, samoriadiace elektromobily ... a množstvo „nespomenutých“ inovácií v ďalších odvetviach, no vždy s apelom na vzdelanosť, kreativitu, novosť a ďalšie vzdelávanie. Informácie sú už ako nová komodita, či štvrtý výrobný faktor.

Pre niekoho je to nájdenie „noosféry“ v podobe „rozšírenej/virtuálnej reality s nekonečnými možnosťami“ s ktorou komunikujem v prítomnosti, pre iného je to náhrada strateného spojenia s bytostným svetom o ktorý už nestojíme, len kradneme z neho suroviny a energie. No je to prirodzené ???

(O zmienke ničenia vlastnej planéty a dobytia iných, vesmírnych, či „subjadrových“ možnože ani netušíme ... nehovoriac o „politických inováciach a plánoch“... už sme zabudli, že sme tu len HOSŤAMI, chceme si to tu len naplno užiť... niekedy i s náboženským nádychom...)

A tak sa smelo aspoň opýtajme (spolu so sociológom) : „Kam beží (tento) bežiaci pás“.

Stojí zato si to vyriešiť.

Ale dajú sa dnes, i pri troške snahy, nájsť rôzne iné knihy v kníhkupectvách, či články na webe o zmysle spoločnosti, vzdelávania, o teórii a praxi polovzdelanosti až nevzdelanosti, o odškolení vzdelávania, o rôznych pohľadoch na túto oblasť, či už sú to filozofické, teologické, výchovné, vedecké, či iné smery a „izmy“.

Dajú sa nájsť i rôzne úvahy a myšlienky z literatúry Grálu – o rozume, vede a rozvíjaní schopností a poznávania ...

Netvrďím, že je to zlé, ale skratka „je toho už veľa“ a pustiť sa do „všetkého, i naozaj zaujímavého“ dnes nedá. Dobrý právnik už „pred storočím“ by mal čo robiť, aby naštudoval „platné“ zákony jednotlivých krajín (štúdium by mu zabralo i celý život).

A tak je namieste i otázka týkajúca sa možného rozsahu „potrebných vedomostí a informácií“ pre ďalšie generácie. Dnes už každá „včerajšia“ podoblasť istej oblasti sa stáva samotným inovatívnym odborom s ďalšími novými podoblasťami, ktoré ako zrníčka piesku si namýšľajú, že na púšti sú tie „najdôležitejšie“. Taká je prax. A najlepšie, aby človek vedel svoje inovácie ešte „vyjadriť“ i vo viacerých svetových jazykoch, nielen tých programovacích...

Vieme sa s tým ešte správne vysporiadať?

Sám sa s tým trápim... ale zároveň vnímam, že rozvoj vedy a technológií, či iných odvetví, vrátane dnešného umenia, kultúry a poznávania, aj kvôli práci a zamestnaniu, môže byť tiež istou pascou, ktorá z pripravených myšlienkových centrál vábi človeka do jemnohnotného „raja“ uplatnenia sa v krásne pripravenej a vedecky zdôvodnenej „väznice“ ducha, ktorý z nej hľadá „ešte nezamknuté dvierka“, alebo silu na prekonanie týchto mreží... A nemusí to byť iba väznica vedy a technológií, kludne to môže byť i väznica naučenej viery s ďalšími mrežami. Niečo nám stá le unik& aacute;....

I pri úprimnom chcení takto poznávať by sme viac len hlbali, ako prežívali ... i samotnú prítomnosť. Snáď by sme sa i zavírali zahltenosťou vždy nových a nových informácií. A asi pre niekoho i týchto... za predpokladu, žeby sme v tom nedokázali vidieť len inšpiráciu a nedala by sa v tom rozpoznať túžba ducha po oslobodení a živote.

Sme viac „učiaci“, ako „vediaci“ ... a „učenci“, ktorí z naučeného vedia oproti iným trochu viac, sa len mylne môžu domnievať, že sú vediaci – teda tí, ktorí majú vedenie a videnie.

A možno i to patrí do uvedomenia v prítomnosti...

Čo s tým?

Ako i Vy píšete, hlásanie SLOVA (ale aj neprežitých informácií) navonok môže viac poškodiť ako dopomôcť. No nestratiť NÁDEJ a ukázanú CESTU môžeme len poctivým zápasom, vždy nanovo a s poučením, v modlitbe k Pánu Bohu a otvorenosti Slovu Posolstva, prebúdzajú seba samého, aby sme raz boli Doma živým „prieplavom“ milosti Božej ... a pokúsili sa o to už aj tu ...

Takáto práca „na sebe samom“ už nie je nejaká sebainovácia po úspešnom motivačnom sebakoučingu, nie je to individualizácia osobnosti vonkajšími prostriedkami, ale je to „živé stretávanie môjho ducha s Duchom samotného Života, ktorý ma „ťahá“ tak Domov, na miesto, ktoré nám všetkým, pre spolupôsobenie s Ním, tam vo Večnosti už pripravil. A to nám zjavil Otec skrze svojho Syna!

Chceme tam – Domov - živo a novo, aj v NOVOSTI Syna Človeka vo Stvorení, ísť?
Večnosť sa môže už začať tu ... aj v túžbe po tomto živom POJME.

Viem, že veľa otvoreného je tu nedokončené, viem, že poznať to ešte nič neznamená, či nestačí, ale viem, že všetky tieto slová (aj s chybami) sú len malou momentkou z prežívania a snahy videnia časti prítomnosti, v ktorej sa nachádza ľudský duch dotknutý Slovom Božím. ...

S pozdravom a želaním skutočnej NOVOSTI a spojenia s ŇOU
Marián.